

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De recordatione multiplicium beneficiorum Dei. XXII

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

Psal. 53.

3. O mi dilectissime sponse Iesu Christe, amator parissime, dominator vniuersæ creaturæ; quis mihi det pennas veræ libertatis, ad volandum & pausandum in te? O quando ad plenum dabitur mihi vacare & videre quàm suavis es Domine Deus meus? Quando ad plenum me recolligam in te, vt præ amore tuo non sentiam me, sed te solum supra omnem sensum & modum, in modo non omnibus noto. Nunc autem frequenter gemo, & infelicitatem meam cum dolore porto: quia multa mala in hac valle miseriarum occurrunt, quæ me sæpius conturbant, contristant, & obnubilant: sæpius impediunt & distrahunt, alliciunt & implicent, ne liberum habeam accessum ad te: & ne iucundis fruatur amplexibus, præsto semper beatis spiritibus.

Deut. 12.

4. Moueat te suspirium meum, & desolatio multiplex in terra. O Iesu, splendor æternæ gloriæ, solamen peregrinantis animæ, apud te est os meum sine voce, & silentium meum loquitur tibi. Usquequò tardat venire Dominus meus? Veniat ad me pauper-culum suum, & lætum faciat. Mittat manum suam, & miserum eripiat de omni angustia. Veni, veni; quia sine te nulla erit læta dies aut hora; quia tu lætitia mea, & sine te vacua est mensa mea. Miser sum, & quodammodo incarceratus, & compedibus grauat-
tus; donec luce præsentis tuæ me reficias, ac libertati dones, vul-
tumque amicabilem demonstras.

5. Quærant alij pro te aliud, quodcumque libuerit; mihi aliud interim nil placet nec placebit, nisi tu Deus meus, spes mea, salus æterna. Non reticebo, nec deprecari cessabo: donec gratia tua reuertatur, mihi que tu intus loquaris: Ecce assum: Ecce ego ad te, quia inuocasti me. Lachrymæ tuæ, & desiderium animæ tuæ, humiliatio tua, & contritio cordis inclinauerunt me, & adduxerunt ad te. Et dixi: Domine, vocaui te, & desideravi frui te, paratus omnia respuere propter te. Tu enim prior excitaisti me, vt quærerem te. Sis ergo benedictus Domine, qui fecisti hanc bonitatem cum seruo tuo, secundum multitudinem misericordiæ tuæ.

Psal. 85.

6. Quid habet vltra dicere seruus tuus coram te, nisi vt humiliet se valde ante te, memor semper propriæ iniquitatis & vilitatis? Non enim est similis tui, in cunctis mirabilibus cæli & terræ: sunt opera tua bona valde, iudicia vera: & prouidentia tua reguntur vniuersa. Laus ergo tibi & gloria, ô Patris sapientia; te laudet & benedicat os meum, anima mea, & cuncta creata simul.

CAPVT XXII.

*De recordatione multiplicium beneficiorum Dei.**Psal. 112.*

1. **A**peri Domine cor meum in lege tua, & in præceptis tuis doce me ambulare. Da mihi intelligere voluntatem tuam, &

cum

eum magna reuerentia ac diligenti consideratione, beneficia tua tam in generali quàm in speciali memorari, vt dignè tibi ex hinc valeam gratias referre. Verùm scio & confiteor, nec pro minimo puncto me posse debitas gratiarum laudes persoluere. Minor ego sum omnibus bonis mihi præstitis; & cum tuam nobilitatem at- tendo, deficit præ magnitudine spiritus meus.

2. Omnia, quæ in anima habemus & corpore, & quæcumque exterius vel interius, naturaliter vel supernaturaliter posside- mus, tua sunt beneficia: & te beneficium, pium, ac bonum com- mēdant, à quo bona cuncta accepimus. Et si alius plura, alius pau- ciora accepit, omnia tamen tua sunt, & sine te nec minimum po- test haberi: Ille, qui maiora accepit, non potest merito suo glo- riari, neque super alios extolli, nec minori insultare; quia ille maior & melior, qui sibi minus adscribit, & in regratiando hu- milior est, atque deuotior. Et qui omnibus viliorem se existimat, & indigniorem se iudicat, aptior est ad percipienda maiora.

3. Qui autem pauciora accepit, contristari non debet, nec in- dignantet ferre, neque ditori inuidere: sed te potius attendere, & tuam bonitatem maximè laudare, quòd tam affluenter, tam gra- tis & libenter, sine personarum acceptione tua munera largiris. Omnia ex te, & ideo in omnibus es laudandus. Tu scis, quid vni- cuique donari expediat, & cur iste minus & ille amplius habeat, non nostrum, sed tuum est hoc discernere, apud quem singulo- rum definita sunt merita.

4. Vnde Domine Deus, pro magno etiam reputo beneficio, nō multa habere, vnde exterius & secundum homines laus & gloria apparet: ita vt considerata quis paupertate & vilitate personæ suæ, non modò nullam grauitatem, aut tristitiam, vel deiectionem inde concipiat, sed potius cōsolationem & hilaritatem ma- gnam: quia tu Deus pauperes & humiles, atque huic mundo de- spectos, tibi elegisti in familiares & domesticos. Testes sunt ipsi *1. Cor. 1.*
Apostoli tui, quos Principes super omnem terram constituisti. *Psal. 44.*
Fuerunt tamen sine querela conuersati in mundo, tam humiles & *1. Thess. 2.*
simplices, sine omni malitia & dolo, vt etiam pati contumelias *Act. 5.*
gauderent pro nomine tuo, & quæ mundus abhorret, ipsi ample-
cterentur affectu magno.

5. Nihil ergo amatorem tuum & cognitorem beneficiorum tuorum, ita lætificare debet, sicut voluntas tua in eo, & benepla- citum æternæ dispositionis tuæ. De qua tantum contentari de- bet & consolari, vt ita libenter velit esse minimus, sicut aliquis optaret esse maximus, & ita pacificus & contentus in nouissimo, sicut in loco primo, atque ita libèter despicibilis & abiectus, nul- lius quoque nominis & famæ, sicut cæteris honorabilior & maior
in

384 DE IMITATIONE CHRISTI
in mundo. Nam voluntas tua, & amor honoris tui, omnia excedere debet, & plus eum consolari, magisque placere, quam omnia beneficia sibi data vel danda.

CAPVT XXIII.

De quatuor magnam importantibus pacem.

1. *F*ili, nunc docebo te viam pacis & verae libertatis. Fac Domine, quod dicis, quia hoc mihi gratum est audire. *a* Stude filius alterius potius facere voluntatem, quam tuam. *b* Elige semper minus, quam plus habere. *c* Quare semper inferiorem locum, & omnibus subesse. *d* Opta semper & ora, ut voluntas Dei integre in te fiat. Ecce talis homo ingreditur fines pacis & quietis.

a Matt. 26.
b Ioan. 5. 6.
c 1. Cor. 10.
d Luc. 14.
e Matt. 6.
f Matt. 5.

2. *D*omine, sermo tuus iste brevis, multum in se continet perfectionis. Paruus est dictu, sed plenus sensu, & vber in fructu. Nam si posset a me fideliter custodiri, non deberet tam facilis in me turbatio oriri: nam quoties me impacatum sentio & grauatum, ab hac doctrina me recessisse inuenio. Sed tu, qui omnia potes, & animam profectum semper diligis, adauge maiorem gratiam; ut possim tuum complere sermonem, & meam perficere salutem.

Oratio contra cogitationes malas.

3. *D*omine Deus meus, ne elongeris a me: Deus meus, in auxilium meum respice: quoniam insurrexerunt in me variae cogitationes & timores magni, affligentes animam meam. Quomodo pertransibo illaesus? Quomodo perfringam eas? Ego, inquit, ante te ibo, & gloriosos terras humiliabo. Aperiam ianuam carceris, & arcana secretorum reuelabo tibi. Fac Domine, ut loqueris, & fugiant a facie tua omnes iniquae cogitationes. Haec spes & vnica consolatio mea, ad te in omni tribulatione confugere, tibi confidere, te ex intimo inuocare, & patienter consolationem tuam expectare.

Psal. 70.

Isaia 45.

Oratio pro illuminatione mentis.

4. Clarifica me, Iesu bone, claritate interni luminis, & educ de habitaculo cordis mei, tenebras vniuersas. Cohibe euagationes multas, & vim facientes elide tentationes. Pugna fortiter pro me, & expugna malas bestias, concupiscentias dico illecebrosas; ut fiat pax in virtute tua, & abundantia laudis tuae resonet in aula sancta, hoc est, in conscientia pura. Impera ventis & tempestatibus; dic mari, quiesce: & Aquiloni, ne flaueris, & erit tranquillitas magna.

Matt. 8.

5. Emitte lucem tuam & veritatem, ut luceant super terram: quia terra sum inanis & vacua, donec illumines me. Effunde gratiam

etiam